

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 714/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] t. č. [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 20Nt/24/2024 zo 14. mája 2025 a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3Tos/90/2025 zo 14. októbra 2025 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 50 ods. 6 druhej vety a porušenia čl. 1 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 49 ods. 1 poslednej vety a čl. 51 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) označenými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu, ktorými bol zamietnutý jeho návrh na obnovu konania v jeho trestnej veci. Zároveň žiada, aby mu bol na konanie o ústavnej sťažnosti ustanovený advokát.

2. Sťažovateľ sa na okresnom súde návrhom na povolenie obnovy konania domáhal zmiernenia svojho právoplatne uloženého trestu prostredníctvom aplikácie neskoršej, pre neho priaznivejšej právnej úpravy zavedenej zákonom č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorá nadobudla účinnosť 6. augusta 2024.

3. Okresný súd jeho návrh napadnutým uznesením zamietol, načo sťažovateľ zamietavé uznesenie napadol sťažnosťou, ktorej krajský súd napadnutým uznesením takisto nevyhovel.

4. Sťažovateľ okresnému súdu a krajskému súdu vyčíta porušenie svojho práva na použitie neskoršej priaznivejšej úpravy podľa čl. 49 ods. 1 charty a čl. 50 ods. 6 ústavy. Argumentuje rozsudkom veľkej komory Súdneho dvora Európskej únie (ďalej „Súdny dvor“) z 1. augusta 2025 vo veci C-544/23, BAJI Trans (ďalej aj „rozsudok BAJI Trans“). Okresný a krajský súd nesprávne tento rozsudok považujú za aplikovateľný iba v oblasti správneho trestania, podľa sťažovateľa sú jeho závery aplikovateľné aj na trestné konanie. V zmysle sťažovateľovho výkladu rozsudku BAJI Trans jeho odsúdenie nemožno považovať za právoplatné, ak ho možno napadnúť opravným prostriedkom s cieľom dosiahnuť jeho zmenu alebo zrušenie a bez toho, aby bolo potrebné odôvodniť výnimočné okolnosti. Podľa sťažovateľa je toto jeho prípad, a preto okresný a krajský súd porušili ním označené práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť je podaná oprávnenou osobou a včas, sťažovateľ vyčerpal všetky dostupné opravné prostriedky a ústavný súd nezistil ani žiaden iný dôvod neprípustnosti. Ústavný súd však zároveň zistil, že ústavná sťažnosť nespĺňa niektoré náležitosti vyžadované § 43 ods. 1 a § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ústavnom súde“). Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil kópie súdnych rozhodnutí, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho práv. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 50 ods. 6 druhej vety ústavy sťažovateľ neuvádza žiadnu osobitnú argumentáciu. Osobitnú argumentáciu neuvádza ani k tvrdenému porušeniu čl. 1 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 ústavy a čl. 51 ods. 1 charty. Sťažovateľ taktiež nie je zastúpený advokátom, pričom od ústavného súdu žiada jeho ustanovenie. Ústavný súd zároveň v sťažovateľovom podaní nenachádza explicitne vyjadrené, akého rozhodnutia sa presne domáha.

6. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že ústavná sťažnosť nemá náležitosti ustanovené zákonom a predstavuje zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Z tohto dôvodu ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde a zároveň nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

7. Nebol dôvod odstraňovať nedostatky ústavnej sťažnosti postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože ústavná sťažnosť by aj tak musela byť odmietnutá pre svoju zjavnú neopodstatnenosť [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde]. V dôsledku toho, že sťažovateľ k svojej ústavnej sťažnosti nepripojil kópie napadnutých rozhodnutí a v samotnej ústavnej sťažnosti neuvádza, za aký trestný čin bol odsúdený, ústavný súd nemohol iba z jeho podania zistiť, či je v sťažovateľovej veci vôbec charta aplikovateľná. Tento nedostatok však ústavnému súdu nebránil ústavnú sťažnosť posúdiť, pretože ak by aj v jeho veci charta aplikovateľná bola, ústavná sťažnosť by bola tak či tak zjavne neopodstatnená. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, pretože jej povolenie je závislé od preukázania skutočne výnimočných okolností a podanie návrhu na jej povolenie nie je viazané žiadnou objektívnou lehotou. Návrh na povolenie obnovy konania teda nespĺňa kritériá pre riadny opravný prostriedok definované v rozsudku BAJI Trans, preto aj na účely aplikácie čl. 49 ods. 1 charty ostáva

mimoriadnym opravným prostriedkom (podobne aj I. ÚS 549/2025, IV. ÚS 503/2025, IV. ÚS 590/2025). Okresný súd a krajský súd tak napadnutými uzneseniami zjavne nemohli porušiť sťažovateľovo právo podľa čl. 49 ods. 1 poslednej vety charty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu